Синій простір нещално звузився,
Як горіхове серце висхле.
Я тримаю за нитку музику,
Що над містом зависла.

Пальці стислись болючим вузликом,
Щоб утримати звуки чисті.
Не лишай мене, птахо-музико,
В скам’янілому місті.

Перехожі, сумні й зсутулені,
Пробігають повз мене швидко.
Залишилась в долоні стуленій
Лиш обірвана нитка.